

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Plzni rozhodl v trestní věci obžalovaných [redacted], nar. [redacted], v [redacted], trvale bytem a k doručování [redacted], nar. [redacted], v [redacted], trvale bytem [redacted], k doručování [redacted] a [redacted], nar. [redacted] v [redacted], trvale bytem [redacted], ve veřejném zasedání konaném dne 2.1.2014, v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Poledne a soudců JUDr. [redacted] a Mgr. [redacted], *takto*:

K odvolání obžalovaných [redacted] a [redacted] se podle § 258 odst.1 písm. b), c) trestního řádu ohledně odvolatelů a podle § 261 trestního řádu ohledně již pravomocně odsouzeného [redacted] **zrušuje** rozsudek Okresního soudu v Tachově ze dne 10.7.2013 č.j. 9T 102/2012 – 990 ohledně všech obžalovaných v celém rozsahu a podle § 259 odst.3 trestního řádu **se znovu rozhoduje** tak, že obžalovaní [redacted], [redacted] a [redacted]

jsou vinni, že**obž. [redacted] a [redacted]**

1. v době od přesně nezjištěného dne listopadu [redacted] do [redacted] nabídl obviněný [redacted] obviněnému [redacted] možnost vydělání peněz tím, že obviněný [redacted] svým jménem uzavře úvěr na nákup nemovitosti ve prospěch další osoby, která pak bude úvěr za nemovitost splácet a do roka nemovitost koupí, za což obviněný [redacted] obviněnému [redacted] slíbil odměnu [redacted] - Kč, obviněný [redacted] s tímto souhlasil, po několika dnech obviněný [redacted] obviněnému [redacted] sdělil, že v bance je vše připravené a že v určitém termínu pojedou do banky, načež dne [redacted] obviněný [redacted] obviněného [redacted] odvezl osobním automobilem nejdříve do [redacted] za účelem ověření podpisů obviněného [redacted] na souvisejících listinách a následně obviněného [redacted] odvezl do [redacted] před pobočku poškozené obchodní společnosti [redacted], IČ [redacted], v ulici [redacted], kde chvíli společně čekali v autě a když obviněný [redacted] obdržel telefonicky pokyn, poslal obviněného [redacted] do pobočky poškozené

obchodní společnosti [redacted], kde obviněný [redacted] při sjednávání úvěrové smlouvy č. [redacted] na poskytnutí peněžních prostředků ve výši [redacted],- Kč, za účelem koupě budovy občanské vybavenosti č.p. [redacted] na pozemku parc.č. st. [redacted] (stavební parcela), včetně tohoto pozemku, vše zapsáno na listu vlastnictví č. [redacted], vedeného [redacted], pro katastrální území [redacted], obec [redacted], a ačkoliv průměrný čistý příjem obviněného [redacted] za poslední tři měsíce činil pouze [redacted],- Kč, tak nepravdivě uvedl, že jeho průměrný měsíční příjem činí [redacted],- Kč, což doložil potvrzením zaměstnavatele o výši pracovního příjmu u obchodní společnosti [redacted], [redacted], ze dne [redacted], na základě čehož s obviněným [redacted] byla poškozenou obchodní společností uzavřena smlouva o úvěru č. [redacted] na poskytnutí úvěru ve výši [redacted],- Kč a úvěr byl v plné výši poskytnut, a takto obviněný [redacted] jednal, ačkoliv věděl, že u obchodní společnosti [redacted] nebyl nikdy zaměstnán, že je nezaměstnaný, že jeho skutečný příjem ve výši cca [redacted],- Kč nepostačuje na úhradu splátek a že splátky fakticky hradit nebude, a obviněný [redacted] takto jednal, ačkoliv věděl, že při sjednávání úvěrových smluv budou uvedeny nepravdivé informace o příjmech obviněného [redacted], když mu bylo známo, že obviněný [redacted] je v době sjednávání a uzavírání úvěrové smlouvy bez pracovního poměru, finanční situace obviněnému [redacted] neumožní hradit splátky úvěru a že obviněný [redacted] splátky úvěru hradit fakticky nebude, čímž obvinění – při zohlednění hodnoty nemovitosti, která byla jakožto předmět úvěrové smlouvy k zajištění předmětné pohledávky ve prospěch poškozené obchodní společnosti zatížena zástavním právem, ve výši [redacted],- Kč a skutečnosti, že následně bylo splaceno na úvěr [redacted],- Kč, způsobili poškozené obchodní společnosti škodu v celkové výši [redacted],- Kč, přičemž po uzavření smlouvy obviněný [redacted] obviněného [redacted] odvezl zpět do jeho místa bydliště ve [redacted], kam mu za několik dní doručil odměnu za uzavření úvěru ve výši [redacted],- Kč,

2. v době od přesně nezjištěného dne [redacted] do [redacted] nabídl obviněný [redacted] obviněnému [redacted], aby svým jménem uzavřel ještě jeden úvěr na nákup nemovitosti ve prospěch další osoby, která pak bude úvěr za nemovitost splácet a do roka nemovitost vykoupí, za což obviněný [redacted] obviněnému [redacted] slíbil odměnu ve výši [redacted],- Kč, s čímž obviněný [redacted] opět souhlasil, neboť potřeboval peněžní prostředky a obviněný [redacted] obviněnému [redacted] slíbil, že mu doplatí i předešlých slíbených [redacted],- Kč, načež dne [redacted] obviněný [redacted] obviněného [redacted] odvezl osobním automobilem před pobočku poškozené obchodní společnosti [redacted], IČ [redacted], v ulici [redacted], a obviněného [redacted] poslal do pobočky poškozené obchodní společnosti [redacted], kde při sjednávání úvěrové smlouvy č. [redacted] na poskytnutí peněžních prostředků ve výši [redacted],- Kč za účelem koupě a rekonstrukce bytu č. [redacted] v budově čp. [redacted] na pozemcích parc.č. st. [redacted], [redacted] (stavební parcely), včetně spoluvlastnických podílů na společných částech budovy a pozemků o velikosti podílu [redacted], vše zapsáno na listech vlastnictví č. [redacted] a [redacted], vedených [redacted], [redacted], pro katastrální území [redacted], obec [redacted], obviněný [redacted] uvedl, že je od [redacted] zaměstnán u obchodní společnosti [redacted], IČ [redacted], a jeho průměrný měsíční příjem činí [redacted],- Kč, na základě čehož s obviněným [redacted] byla uzavřena smlouva o úvěru č. [redacted] na poskytnutí úvěru ve výši [redacted],- Kč a úvěr byl v plné výši poskytnut, a takto obviněný jednal, ačkoliv věděl, že u této obchodní společnosti nebyl nikdy zaměstnán, že je nezaměstnaný, že jeho skutečný příjem nepostačuje na úhradu

splátek a že splátky hradit nebude, a obviněný [REDAKCE] takto jednal, ačkoliv věděl, že při sjednávání úvěrových smluv budou uvedeny nepravdivé informace o příjmech obviněného [REDAKCE], když mu bylo známo, že obviněný [REDAKCE] je v době sjednávání a uzavírání úvěrové smlouvy bez pracovního poměru, finanční situace obviněnému [REDAKCE] neumožní hradit splátky úvěru a že obviněný [REDAKCE] splátky úvěru hradit fakticky nebude, čímž obvinění – při zohlednění hodnoty nemovitosti, která byla jakožto předmět úvěrové smlouvy k zajištění předmětné pohledávky ve prospěch poškozené obchodní společnosti zatížena zástavním právem, ve výši [REDAKCE],- Kč, a skutečnosti, že následně bylo splaceno na úvěr [REDAKCE],- Kč, způsobili poškozené obchodní společnosti škodu v celkové výši [REDAKCE],- Kč, přičemž po uzavření smlouvy obviněný [REDAKCE] obviněného [REDAKCE] odvezl zpět do místa jeho bydliště ve [REDAKCE], kam mu za několik dní doručil odměnu za uzavření úvěru ve výši [REDAKCE],- Kč,

obž. [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]

3. v době od přesně nezjištěného dne [REDAKCE] do [REDAKCE] obviněný [REDAKCE] požádal [REDAKCE], aby zajistil, aby tehdejší manželka obviněného [REDAKCE] obviněná [REDAKCE] svým jménem uzavřela úvěrové smlouvy na koupi nemovitostí, načež obviněný [REDAKCE] nabídl své tehdejší manželce obviněné [REDAKCE] možnost vydělání peněz tím, že svým jménem uzavře úvěry na koupi nemovitostí, které nebude muset splácet, za což dostane bližší neurčenou peněžní odměnu, přičemž uvedl, že obviněná se nemusí bát, neboť vše zařizuje jejich známý [REDAKCE], na základě čehož obviněná [REDAKCE] s tímto postupem souhlasila a obviněný [REDAKCE] ve spolupráci s [REDAKCE], nar. [REDAKCE] zajistil přípravu podkladů k úvěrům, především nepravdivé potvrzení o výši příjmů obviněné [REDAKCE] a smluvní dokumentaci k předmětu úvěru, následně dne [REDAKCE] obviněnou [REDAKCE] odvezl osobním automobilem do [REDAKCE], kde jí doprovodil do pobočky poškozené obchodní společnosti [REDAKCE], IČ [REDAKCE], v ulici [REDAKCE], k uzavření úvěrových smluv, přičemž ji instruoval tak, aby podepsala všechny listiny, které jí budou předloženy, načež obviněná uzavřela úvěrovou smlouvu č. [REDAKCE] na poskytnutí peněžních prostředků ve výši [REDAKCE],- Kč za účelem koupě a rekonstrukce budovy rodinného domu čp. [REDAKCE] na pozemku parc.č. st. [REDAKCE] (stavební parcela), vše zapsáno na listu vlastnictví č. [REDAKCE], vedeného [REDAKCE], [REDAKCE] pro katastrální území [REDAKCE], obec [REDAKCE], a úvěrovou smlouvu č. [REDAKCE] na poskytnutí peněžních prostředků ve výši [REDAKCE],- Kč za účelem koupě a rekonstrukce budovy čp. [REDAKCE] na pozemku parc.č. st. [REDAKCE] (stavební parcela), včetně tohoto pozemku, a dalšího pozemku parc.č. [REDAKCE] (pozemková parcela), vše zapsáno na listu vlastnictví č. [REDAKCE], vedeného [REDAKCE], [REDAKCE] pro katastrální území [REDAKCE], obec [REDAKCE], přičemž obviněná uvedla, že její průměrný měsíční příjem činí [REDAKCE],- Kč, což doložila potvrzením zaměstnavatele o výši pracovního příjmu u obchodní společnosti [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], ze dne [REDAKCE], ačkoliv věděla, že u této obchodní společnosti nikdy zaměstnána nebyla, přičemž v žádostech o poskytnutí úvěrového produktu č. [REDAKCE] a č. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] uvedla, že nevyživuje žádné osoby, ačkoliv v té době vyživovala tři své nezletilé děti, k úvěru č. [REDAKCE] pak nepravdivě uvedla, že kupovanou nemovitost bude částečně pronajímat, což doložila nepravdivou smlouvou o smlouvě budoucí nájemní, kterou měla uzavřít dne [REDAKCE] s [REDAKCE], nar. [REDAKCE], a na základě všech těchto nepravdivých informací byly úvěry obviněné poskytnuty a obviněnou bezhotovostně vyčerpány, a takto obvinění [REDAKCE], [REDAKCE]

██████████ a ██████████ jednali, ačkoliv věděli, že při sjednávání těchto úvěrových smluv budou uvedeny nepravdivé informace o příjmech obviněné ██████████, že je obviněná v invalidním důchodu, obstarává tři nezaopatřené děti, a že obviněný ██████████ – jakožto její manžel – je bez pracovního poměru, a tudíž finanční poměry obviněné nepostačují k úhradě splátek úvěrů a že splátky úvěrů obviněná fakticky hradit nebude, čímž obvinění – při zohlednění hodnot nemovitostí, které byly jakožto předmět úvěrových smluv k zajištění předmětných pohledávek ve prospěch poškozené obchodní společnosti zatíženy zástavním právem, v celkové výši ██████████,- Kč, a skutečnosti, že následně bylo splaceno na úvěry ██████████,- Kč, způsobili poškozené obchodní společnosti škodu v celkové výši ██████████,- Kč,

t e d y

pod body 1. a 2.

obžalovaný ██████████

zosnoval, aby jiný při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje a způsobil takovým činem značnou škodu,

obžalovaný ██████████

při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje a způsobil takovým činem značnou škodu,

pod bodem 3.

obžalovaný ██████████

zosnoval, aby jiný při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje a způsobil takovým činem značnou škodu,

obžalovaný ██████████

navedl jiného, aby při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje a způsobil takovým činem značnou škodu,

obžalovaná ██████████

při sjednávání úvěrové smlouvy uvedla nepravdivé údaje a způsobil takovým činem značnou škodu,

č í m ž s p á c h a l i

pod body 1. a 2.

obžalovaný ██████████

jako účastník ve formě organizátorství podle § 10 odst. 1 písm. a) zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona, účinného do 31.12.2009, pokračující trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1, odst. 4 písm. b) zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona, účinného do 31.12.2009,

obžalovaný ██████████

pokračující trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1, odst. 4 písm. b) zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona, účinného do 31.12.2009,

pod bodem 3.

obžalovaný ██████████

jako účastník ve formě organizátorství podle § 10 odst. 1 písm. a) zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona, účinného do 31.12.2009, pokračující trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1, odst. 4 písm. b) zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona, účinného do 31.12.2009,

obžalovaný [REDACTED]
jako účastník ve formě návodu podle § 10 odst. 1 písm. b) zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona, účinného do 31.12.2009, pokračující trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1, odst. 4 písm. b) zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona, účinného do 31.12.2009,
obžalovaná [REDACTED]
pokračující trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1, odst. 4 písm. b) zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona, účinného do 31.12.2009,

a o d s u z u j í s e z a t o

obžalovaný [REDACTED]

podle 250b odst. 4 tr. zákona za užití § 35 odst. 1 tr. zákona k **úhrnnému** trestu odnětí svobody ve výměře **dvou (2) let**.

Podle § 58 odst. 1, odst. 59 odst. 1 tr. zákona se mu výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **třiceti (30) měsíců**.

Podle § 59 odst. 2 tr. zákona se obžalovanému ukládá povinnost ve zkušební době podle svých sil nahradit škodu způsobenou trestným činem.

obžalovaná [REDACTED]

podle 250b odst. 4 tr. zákona k trestu odnětí svobody ve výměře **dvou (2) let**.

Podle § 58 odst. 1 a § 59 odst. 1 tr. zákona se jí výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **osmnácti (18) měsíců**.

Ohledně **obžalovaného** [REDACTED] se podle § 37 tr. zákona soud **upouští** od uložení souhrnného trestu k rozsudku Okresního soudu [REDACTED] ze dne [REDACTED] č.j. [REDACTED].

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená [REDACTED] odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních

O d ů v o d n ě n í

Okresní soud v [REDACTED] rozhodl rozsudkem ze dne [REDACTED] tak, že uznal obžalované [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] vinnými pro skutky, které jsou popsány i ve výroku tohoto rozsudku s tím rozdílem, že vyčíslil jinak výši způsobené škody. Pokud jde o bod 1) svého rozsudku, dospěl k závěru, že obžalovaní [REDACTED] a [REDACTED] způsobili škodu ve výši [REDACTED],-Kč. Jednáním pod bodem 2) měli způsobit škodu ve výši [REDACTED],-Kč. Obžalovaný [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] pak podle rozsudku jednáním uvedeným pod bodem 3) měli způsobit škodu ve výši [REDACTED],-Kč.

Svá skutková zjištění, pokud jde o body 1) a 2) opřel soud prvního stupně především o listinné důkazy a dále o výpovědi obžalovaných [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]

██████████, ██████████, ██████████, hodnotil i výpověď svědka ██████████ a ██████████. Pokud jde o bod 3), pak neuvěřil výpovědi obžalovaného ██████████ a vycházel jinak ze stejných důkazů jako u bodu 1) a 2) a z výpovědi obžalované ██████████. Této výpovědi uvěřil, když označil tvrzení ██████████ jako zcela nevěrohodné. Pokud jde o výši škody, pak soud prvního stupně zcela jasně nevyložil, jak došel k číslům, která znamenají v každém bodě napadeného rozsudku výši škody, nicméně z odůvodnění je patrné, že od výše úvěru odečetl vždy cenu nemovitosti, která sloužila jako zástava, a to podle znaleckého posudku, který byl ke každé žádosti o úvěr přiložen. Soud prvního stupně dále odůvodnil výrok o trestu, když obžalovanému ██████████ a J. ██████████ uložil trest na samé dolní hranici zákonné trestní sazby s podmíněným odkladem diferenciováním u každého z nich a v případě obžalovaného ██████████ upustil od uložení souhrnného trestu k trestu, který mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v ██████████ ze ██████████ č.j. ██████████. Soud prvního stupně dále odůvodnil, z jakého důvodu poškozenou ██████████ odkázal se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Obžalovaný ██████████ odvolání proti uvedenému rozsudku nepodal, protože odvolání nepodal ani státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Tachově, rozsudek ohledně něj nabyl právní moci. Odvolání však podali obžalovaní ██████████ a ██████████.

Obžalovaný ██████████ napadl rozsudek v celém rozsahu. Pokud jde o body 1) a 2), pak soudu prvního stupně vytknul, že ten nesprávně vyhodnotil objektivní stránku trestného činu. Podle něj v řízení vyšlo najevo, že on nevyhotovil, neobstaral a nevyplnil ani nepředložil bance žádné listiny, tedy ani potvrzení o výši příjmů. Nebylo prokázáno, zda podepsal listiny obsahující nepravdivý údaj. Nesprávně podle něj soud prvního stupně vyhodnotil i subjektivní stránku trestného činu. Podle něj nebyl prokázán úmysl k uvedení nepravdivých údajů a nebylo prokázáno, že obžalovaný obsah listin, které byly předloženy poškozené společnosti, znal. Obžalovaná ██████████ potvrdila, že listiny byly při jednání zakryty. Nesprávná je úvaha soudu prvního stupně, že jeho úmysl lze dovodit z toho, že sám upozorňoval na své nízké příjmy, ale byl ujistěn obžalovaným ██████████, že to umí zařídit. Soud prvního stupně podle něj také neodůvodnil existenci zavinění ve vztahu ke znakům kvalifikovaného skutkové podstaty, to je ke způsobení značné škody. Poukázal na to, že ve vztahu ke způsobené škodě zde není nedbalost ani nevědomá, neboť nevěděl, v jaké výši je úvěr sjednáván a byl ujističován, že úvěr bude řádně splácen. Informace, které o transakci obdržel, v něm nevzbudily žádnou pochybnost, že by úvěr býti splácen neměl. Namítl, že důkazní řízení zůstalo neúplné, když nebylo vyhověno jeho návrhu na přibrání znalce z odvětví písmoznalectví k posouzení pravosti jeho podpisů na dokladech.

Obžalovaný ██████████ dále namítl, že jednání pod body 1) a 2) obžaloby neměla být posouzena jako pokračování v trestném činu. Podle něj subjektivní souvislost spočívá v postupném uskutečňování jednotného záměru, který zde musí být již na počátku pokračování v trestném činu, to je při prvním dílčím útoku, neboť jediný trestný čin musí vyplývat z jediné vůle pachatele. Rozhodujícím znakem pokračování je podle něj to, že pachatel již od počátku zamýšlí alespoň v nejhrubších rysech i další útoky a že po objektivní stránce se tyto jednotlivé útoky jeví jako postupné realizování tohoto jediného záměru, to však nebylo prokázáno.

Dále obžalovaný namítl nesprávné zjištění výše škody. Podle něj škodou může být pouze částka nezaplaceného úvěru, nikoliv tedy ty částky, které byly zaplacený a po odečtení

výtěžku z prodeje zástav. Obžalovaný poukázal na rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. [REDAKCE], který tuto otázku řeší. Obžalovaný sám pak v odůvodnění svého odvolání prezentoval výpočet tak, jak měl být podle něj proveden. Dále obžalovaný namítl nízkou společenskou nebezpečnost jednání, která, i pokud by naplnilo formální znaky skutkové podstaty, byla by natolik nízká, že nemůže být vůči obžalovanému uplatněna trestní odpovědnost.

Pokud jde o bod 3) napadeného rozsudku, pak obžalovaný uvedl, že nebyla prokázána jeho účast na trestné činnosti obžalované [REDAKCE] ve formě návodu. Poukázal na znalecký posudek Mgr. [REDAKCE] z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, která uvedla, že [REDAKCE] má tendenci svalovat vinu na své okolí a aktivně obviňovat ostatní. Podle něj výpovědi obžalované [REDAKCE] nelze přikládat takový význam, aby byla považována za usvědčující důkaz viny obžalovaného. Poukázal na to, že obžalovaná [REDAKCE] měla již před jednáním osobní kontakt též s obžalovaným [REDAKCE], který byl navíc přítomen u všech jejích úkonů. Těch se on sám neúčastnil. Obžalovaný [REDAKCE] navrhl, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil a aby sám rozhodl tak, že se, pokud jde o body 1) a 2), zprošťuje obžaloby podle § 226 písm. b) trestního řádu, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem a ve vztahu ke skutku pod bodem 3), aby jej zprostil obžaloby podle § 226 písm. a) trestního řádu, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je stíhán.

Obžalovaná [REDAKCE] ústy svého obhájce namítl, že se soud prvního stupně nevypořádal s navrženým důkazem, když zamítl důkazní návrh obhájce na zpracování znaleckých posudků na cenu nemovitostí, které byly předmětem smluv o hypotečních úvěrech, které měly být jí podepsány. Poukázala na to, že zajištění těchto smluv v nich uvedenými nemovitostmi zásadním způsobem nekoresponduje s výší poskytnutých úvěrů, dosahuje přibližně pouhé poloviny jejich výše. Tyto odhady podle ní byly vyhotovovány při páchání trestné činnosti v projednávané věci. Podle ní zjištění skutečné hodnoty nemovitostí, jež byly předmětem hypotečních smluv, má zásadní význam na posouzení skutkové podstaty trestného činu, ze kterého byla obžalovaná obžalována a také má vliv na určení náhrady škody, která měla vzniknout poškozené [REDAKCE]. I když se to v odůvodnění odvolání výslovně neuvádí, je evidentní, že se obžalovaná domáhá zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci soudu prvního stupně.

Krajský soud z podnětu podaných odvolání přezkoumal napadený rozsudek podle § 254 odst. 1 trestního řádu a dospěl k následujícím závěrům.

Pokud jde o argumentaci obžalovaného [REDAKCE] k bodu 1) a 2) napadeného rozsudku, pak je třeba poukázat na to, že se tento obžalovaný ke spáchání trestného činu v podstatě doznal. Uvedl, že věděl, že on sám úvěr splácet nebude, musel vědět, že jemu jako nezaměstnanému, by nikdo úvěr v uvedené výši nedal, přesto však se dostavil do [REDAKCE] v [REDAKCE], kde byly již připraveny všechny podklady k úvěru a pracovnice spořitelny mu dala k podpisu všechny podklady, které včetně prázdných papírů podepsal. Neměl potřebu se na nic ptát. Za to měl slíbenou odměnu [REDAKCE],-Kč a dostal [REDAKCE],-Kč. Zcela evidentně tedy věděl, že tím, že doklady podepsal, uváděl při sjednávání úvěrové smlouvy nepravdivé údaje. Po stránce subjektivní i objektivní tedy naplnil skutkovou podstatu trestného činu úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1 trestního zákona účinného do 31.12.2009 a to s přímým úmyslem. Jeho jednání soud prvního stupně správně kvalifikoval jako trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1, odst. 4 trestního zákona s ohledem na výši způsobené škody, když však způsobení značené škody v daném případě již nemusí být kryto úmyslem pachatele, ale s ohledem na ustanovení § 6 písm. a) trestního zákona postačí,

že pachatel značnou škodu způsobí z nedbalosti. Jestliže obžalovaný uzavřel úvěrovou smlouvu a v podstatě se nestaral o to, jakým způsobem budou prováděny splátky, když věděl, že sám splácet nebude, tak věděl, že může porušit nebo ohrozit zájem chráněný trestním zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že takové porušení nebo ohrožení nezpůsobí. Jestliže obžalovaný sám uvedl, že podepsal doklady, které mu byly předloženy, pak by bylo zcela nesmyslné provádět důkaz znaleckým posudkem z oboru písmoznalectví.

Podle názoru krajského soudu posoudil soud prvního stupně jednání uvedená pod body 1) a 2) napadeného rozsudku správně jako pokračování v trestném činu. Pokud by bylo ustanovení § 89 odst. 3 trestního zákona interpretováno tak, jak to činí odvolatel, pak by nikdy nebylo možno o pokračování v trestném činu rozhodnout. Krajský soud dospěl k závěru, že jednání obžalovaného [REDAKCE] pod body 1) a 2) napadeného rozsudku bylo vedeno jednotným záměrem, kterým byla naplněna skutková podstata stejného trestného činu a oba dílčí útoky jsou spojeny stejným způsobem provedení, blízkou časovou souvislostí a předmětem útoku.

Na druhé straně odvolací soud dospěl k závěru, že argumentace obžalovaného [REDAKCE], která se týká zjištění výše škody, je na místě. Z odůvodnění napadeného rozsudku nevyplývá, jak ke zjištěným škodám soud prvního stupně došel, je evidentní, že se držel vyčíslení výše škody, tak jak byla provedena v obžalobě. Ta evidentně vycházela z toho, že výši konkrétní škody je třeba zjistit tak, že se od částky získané pachateli úvěrem odečte hodnota zastavené nemovitosti a vycházelo se ze znaleckých posudků, které byly založeny v úvěrových spisech u poškozené společnosti, kterými se prokazovala hodnota zastavené nemovitosti. Krajský soud dospěl k závěru, že argumentace odvolatele je správná a zcela správně vychází z toho, jak rozhodl Nejvyšší soud České republiky ve věci sp.zn. [REDAKCE]. Podle tohoto rozhodnutí za škodu způsobenou trestným činem úvěrového podvodu podle § 250b trestního zákona není možné bez dalšího považovat částku, kterou věřitel poskytl dlužníkovi na podkladě úvěrové smlouvy. Je povinností orgánu činného v trestním řízení se zabývat i dalšími okolnostmi, které mají význam pro určení výše škody. Jedná se zejména podle Nejvyššího soudu o zjištění dosavadního průběhu úvěrového vztahu, jakož i toho, jakými prostředky a v jakém rozsahu byl takový vztah zajištěn. Škodou tak může být toliko částka, která se rovná rozdílu mezi poskytnutými peněžními prostředky a hodnotou zajištěného úvěru, resp. i výši již uhrazených peněžních prostředků. Z této zásady však soud prvního stupně ani obžaloba nevycházely.

Krajský soud dospěl k závěru, že v případě bodu 1) napadeného rozsudku byl poskytnut úvěr ve výši [REDAKCE],-Kč, pohledávka byla zajištěna zástavním právem v ceně [REDAKCE],-Kč a na úvěr bylo splaceno [REDAKCE],-Kč. Škoda, která byla pod tímto bodem způsobena, tedy činí [REDAKCE],-Kč. Pokud jde o bod 2), pak byl poskytnut úvěr ve výši [REDAKCE],-Kč, cena zastaveného bytu byla stanovena na [REDAKCE],-Kč, splaceno bylo [REDAKCE],-Kč, takže byla způsobena škoda v celkové výši [REDAKCE],-Kč.

Pokud jde o bod 3) napadeného rozsudku, pak musel krajský soud postupovat podle stejných principů. Zde byly z úvěru poskytnuty částky [REDAKCE],-Kč a [REDAKCE],-Kč, tedy celkem [REDAKCE],-Kč. Cena zastavených nemovitostí činila celkem [REDAKCE]0,-Kč a na oba úvěry bylo následně splaceno [REDAKCE],-Kč, takže byla způsobena škoda v celkové výši [REDAKCE],-Kč.

V této souvislosti se krajský soud musel vypořádat i s jedinou námitkou, která byla uvedena v odvolání obžalované [REDAKCE]. Ta se domáhala nového zjištění cen zastavených

nemovitostí. Odvolací soud neměl žádný důvod pochybovat o správnosti znaleckých posudků, kterými byly ceny těchto nemovitostí stanoveny. Rozhodně nebyl v řízení o poskytnutí úvěru žádný důvod k tomu, aby tyto nemovitosti byly podhodnoceny, pokud by došlo k nějakým nesprávnostem, pak by mohlo být podezření, že byly nadhodnoceny. Je nutno poukázat na vyjádření [REDAKCE] na čl. 271 spisu, ze kterého vyplývá, že pokud jde o bod 3), byly již zastavené nemovitosti prodány a za obě [REDAKCE] obdržela [REDAKCE],-Kč. Krajský soud ve svém výpočtu však nevycházel z tohoto údaje, který by byl pro obžalované nepříznivější, neboť ti nemohli vědět, že se nemovitosti prodají za tak nízkou částku, měli však k dispozici znalecké posudky, kterými byla stanovena cena zastavených nemovitostí a proto je nutno z takto zjištěných cen zástav vycházet. Vyšší škoda způsobená prodejem nemovitostí za nižší cenu v tomto případě by nebyla již kryta zaviněním obžalovaných ve formě nedbalosti.

K námitce obžalovaného [REDAKCE], že společenská nebezpečnost činu, který je mu kladen za vinu, je tak nízká, že nelze uplatňovat trestní odpovědnost, je nutno uvést, že jeho jednání i spoluobžalovaných je jednáním typickým, pro které do trestního zákona byla včleněna skutková podstata úvěrového podvodu podle § 250b trestního zákona. V daném případě byla společenská nebezpečnost jednání obžalovaných tak vysoká, především s ohledem na výši způsobené škody, že zcela nepochybně bylo nutno trestní odpovědnost uplatnit.

Při hodnocení důkazů, které byly provedeny k bodu 3) napadeného rozsudku, dospěl krajský soud k závěru, že zde postupoval soud prvního stupně zcela správně, správně uvěřil výpovědi obžalované [REDAKCE], která je od počátku neměnná a zcela logická. V tomto směru je nutno poukázat na zcela správné hodnocení důkazů soudem prvního stupně. Interpretace znaleckého posudku z odvětví psychologie provedená v odvolání obžalovaného [REDAKCE] je zcela zkreslující, krajský soud má za to, že i časová souvislost jednání, které je uvedeno pod bodem 1) a 2) a jednání, které je pod bodem 3), které následovalo, směřuje k závěru, že po své zkušenosti, kdy se mu podařilo získat finanční prostředky, obžalovaný [REDAKCE] navedl obžalovanou [REDAKCE] k tomu, aby se dopustila stejného jednání. Správné je i právní posouzení jednání obžalovaného [REDAKCE] jako návodce.

Protože krajský soud dospěl k jiným závěrům ohledně výše způsobené škody, musel napadený rozsudek zrušit v celém rozsahu, a to k odvolání obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] podle § 258 odst. 1 písm. b), c) trestního řádu. Ohledně již pravomocně odsouzeného [REDAKCE] musel tento rozsudek zrušit podle § 261 trestního řádu, a to proto, že důvod, z něhož rozhodl ve prospěch ostatních obžalovaných, prospívá dalšímu spoluobžalovanému, tedy [REDAKCE].

Po zrušení napadeného rozsudku pak odvolací soud znovu rozhodl podle § 259 odst. 3 trestního řádu a uznal pod body 1) a 2) obžalované [REDAKCE] a [REDAKCE] vinnými v souladu se skutkovými zjištěními soudu prvního stupně s tím rozdílem, že stanovil jinak výši škody. Protože celková výše škody způsobená jednáním pod body 1) a 2) činí [REDAKCE],-Kč, pak i za nové situace oba obžalovaní způsobili značnou škodu ve smyslu ustanovení § 89 odst. 11 trestního zákona, neboť způsobená škoda přesahuje částku [REDAKCE],-Kč a nedosahuje částky [REDAKCE],-Kč. Jednání obou obžalovaných pod body 1) a 2) proto posoudil u obžalovaného [REDAKCE] jako pokračující trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1, odst. 4 písm. b) trestního zákona a jednání obžalovaného [REDAKCE] jako organizátorství podle § 10 odst. 1 písm. a) trestního zákona ve vztahu

k pokračujícímu trestnému činu úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1, odst. 4 písm. b) trestního zákona.

Jednáním, které bylo v napadeném rozsudku popsáno pod bodem 3), pak byla způsobena škoda v celkové výši [REDAKCE],-Kč. I v tomto případě jde o značnou škodu ve smyslu § 89 odst. 11 trestního zákona. Z tohoto důvodu krajský soud uznal obžalovanou [REDAKCE] vinnou pokračujícím trestným činem úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1, odst. 4 písm. b) trestního zákona a obžalovaného [REDAKCE] jako návodce ve smyslu 10 odst. 1 písm. b) trestního zákona k pokračujícímu trestnému činu úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1, odst. 4 písm. b) trestního zákona.

Při úvahách o trestu byl krajský soud limitován ustanovením § 259 odst. 4 trestního řádu, podle kterého v neprospěch obžalovaného může odvolací soud změnit napadený rozsudek jen na podkladě odvolání státního zástupce, jež bylo podáno v neprospěch obžalovaného. Krajský soud se tedy musel řídit zásadou zákazu reformace in peius a nemohl ukládat přísnější trest. Z tohoto důvodu musel rozhodnout ohledně obžalovaného [REDAKCE] znovu, že se podle § 37 trestního zákona upouští od uložení souhrnného trestu k trestu, který mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] č.j. [REDAKCE]. Obžalovaným [REDAKCE] a [REDAKCE] pak uložil stejné tresty jako soud prvního stupně, a to tresty odnětí svobody ve výměře dvou roků, když jde o tresty na samé dolní hranici trestní sazby. Stejně rozhodl i o podmíněném odkladu trestu u obou obžalovaných na zkušební dobu v trvání třiceti měsíců, resp. osmnácti měsíců, když takto diferencovaná délka zkušební doby se krajskému soudu jeví jako přiměřená.

Protože krajský soud zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu, musel znovu rozhodnout i výrokem o náhradě škody a opětovně podle § 229 odst. 1 trestního řádu poškozenou [REDAKCE] odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení: I. Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

II. Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Plzni dne 02.01.2014

JUDr. Petr Poledne, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:

